

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2631

гр. Варна, 06.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Виляна Н. Михалева

като разгледа докладваното от мл.с. Виляна Н. Михалева Въззивно гражданско дело № 20233100501073 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба вх. № 21580/22.03.2023 г., подадена от Б. И. Ж., ЕГН *****, срещу решение № 684/02.03.2023 г., постановено по гр.д. № 7913/2022 г. по описа на ВРС, 30 - ти състав, с което е отхвърлен иска на жалбоподателя срещу К. А. А., ЕГН *****, за осъждане на осн. чл. 36 ЗАдв, вр. чл. 286 ЗЗД, на ответника да заплати на ищеца сумата от 25000,00 лв., представляваща дължимо възнаграждение на основание договор за поръчка от 17.01.2013 г. и споразумение от 06.03.2018 г., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 03.06.2022 г. до окончателното изплащане на дължимата сума, както и е отхвърлен иска на жалбоподателя срещу К. А. А. за осъждане на осн. чл. 79, вр. чл. 285 ЗЗД, на ответника да заплати на ищеца сумата от 5209,66 лв., представляваща дължими разноси по водените от адв. Б. Ж. дела от името на А. А. А. и К. А. А. с № 1820/2012 г. по описа на ВОС, № 580/2014 г. по описа на ВРС, № 3161/2013 г. по описа на ВКС, № 1869/2016 г. по описа на ВКС, № 1236/2017 г. по описа на ВОС, № 315/2018 г. по описа на ВАпС и № 372/2019 г. по описа на ВКС, на основание договор за поръчка от 17.01.2013 г. и споразумение от 06.03.2018 г., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 03.06.2022 г. до окончателното изплащане на дължимата сума.

Във въззивната жалба са изложени съображения за неправилност на обжалваното решение като необосновано и постановено при нарушение на процесуални правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че неправилно съдът не е обсъдил в цялост показанията на св. С., от които се установявало съществуването на уговорки между въззивника и наследодателя на въззиваемия, че разноските по делата се заплащат от доверителя по договора по поръчка и че по делото по чл. 108 ЗС се дължат отделни суми. Необсъдени в цялост останали и показанията на св. К. относно съществуването на уговорка със сина на въззиваемия след продажба на единия имот от наследството да заплатят сумите, дължими на жалбоподателя, и нейното съдействие за снабдяване с данъчна оценка и скица, както и обстоятелството, че въззивникът никога не поемал заплащане на държавни такси на клиентите си. Показанията на св. И. А. също били само частично обсъдени. Счита, че съдът неправилно е тълкувал клаузата на чл. 4 от процесния договор за поръчка, като е следвало в тази връзка да съобрази и показанията на св. С.. Поддържа, че в обжалвания съдебен акт не било обсъдено изразеното съгласие в споразумението, че целият хонорар по договора е дължим. Неоснователно съдът не е приел, че пълномощното на сина на въззиваемия му дава право да сключи споразумението във връзка с договора за поръчка. Счита, че съдът недопустимо се е позовал на показанията на свидетеля, подписал процесното

споразумение. Навежда, че не е поемал задължение да води неопределен брой дела, а резултативният хонорар бил уговорен единствено за отмяна на влязло в сила решение и отхвърляне на иск по чл. 19, ал. 3 ЗЗД. Неправилно съдът не е обсъдил и довода на жалбоподателя относно приложението на чл. 288, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 26, ал. 2 ЗАдв предвид отказа на въззиваемия да упълномощи въззивника за извършване на следващи действия по защита на собствеността. По изложените съображения отправя искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго, с което осъдителните искове да бъдат уважени изцяло, както и за присъждане на разноски. Не релевира доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемия К. А. А., с който жалбата се оспорва като недопустима и неоснователна. Излага доводи и твърдения, идентични с наведените в отговора на исковата молба. Отправя искане за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноски. Не релевира доказателствени искания.

На осн. чл. 267, ал. 1 ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е процесуално допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалване на решението, в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и отговаря на съществените изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Страните не са отправили доказателствени искания.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл. 267 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по в.гр.д. № 1073/2023 г. по описа на ВОС, ГО, за разглеждане в открито заседание на **12.09.2023 г. от 9:30 ч.**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

НАПЪТВА на осн. чл. 273, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения помежду им. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на осн. чл. 78, ал. 9 ГПК.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от настоящото определение на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____